

Whiskysnack med
Beppe Starbrink

**“Jag gillar
skotskt. Inte
rökigt, men
rejält, med
mycket
fatkaraktär.”**

Han brygger hemma och gillar rejäl whisky med mycket fat. Beppe Starbrink är Go'kvälls programledare och reporter som tagit vardagskvälls-TV till en ny nivå. Whisky & Bourbon tog flyget till Umeå för ett snack och några glas.

Av: **Anders Melldén**

Utanför skiftar Umeås björkar i gult. Här inne i baren skiftar ölet i höstrött när vi slår oss ned med varsitt glas Bitter Fall från Brutal Brewing. Ganska humlerikt och en ölstil som Beppe Starbrink gillar generellt. Han smuttar lite.

- Jag har druckit så mycket lager i mina dar. För några år sedan gick jag igång på alesvängen istället, gärna med mycket humle. Och jag har inte riktigt druckit mig mätt på det ännu. Det här var ett helt okej öl, men lite klen för min smak, kommenterar han de första klunkarna.

Både whisky och öl ligger honom varmt om hjärtat, och han brygger eget öl hemma i köket i Umeåvillan. Berättar att han vill lära sig processen, utvecklas.

- Jag har precis bryggt min första russian imperial stout. Det tar tid, men den ska vara klar till jul. Sen är det bara att hoppas på att allt blir bra, det har ju hänt några gånger att det inte blir det ...

Han har tillverkat en del av utrustningen själv, borrat hinkar, böjt till kylrör och köpt kastrull.

- Min sambo Helenas familj har en stuga utanför stan. Där, i källaren, hittade jag ett gäng gamla fina glasflaskor - det var det som gav mig idén till att börja brygga eget.

BEPPE STARBRINK ÄR FÖDD 1966 I JÖNKÖPING. Han är programledare för SVT:s Go'kväll sedan många år, och med en knapp miljon tittare är han välkänd i hela riket. Go'kväll sänds från Umeå som också är Beppe Starbrinks hemstad ända sedan studietiden.

Första ölupplevelsen hade han dock innan dess.

- Jag var 13-14 år, var i alperna för att åka skidor. Att få köpa öl på en restaurang då ... det var stort. Så jag minns hur jag satt där, uppfyllt av hela atmosfären, och beställde in en weissbier - mina kompisar sa att jag var dum i huvudet. Att "weissbier kan man ju inte dricka". Men jag tyckte att det var fantastiskt! Det var en otroligt häftig upplevelse.

Whiskyn har däremot gjort entré lite senare, vid tre olika tillfällen. Först via föräldrar, mostrar och farbröder som drack chivas och club soda.

- Det var inte min grej. På den tiden drack jag hellre liebfraumilch ... Men när han fyllt 20 hade han en kompis som hette Ed och som var från Irland.

- Ed hade med sig irländsk whisky på festerna när alla andra drack öl eller vin. Det var roligt att testa nåt nytt!

EN EGEN WHISKYSMAK fick han emellertid senare, i samband med första jobbet inom media.

- Jag började jobba på Radio Rix 1993 och min kollegas man var något av en whiskyexpert. Vi blev hembjudna till dem och han raderade upp något som kändes som hela Skottlands whiskybestånd, för oss att prova. Kanske lite pärlor för svin, men jag började inse vad jag gillade, att jag exempelvis inte gick igång på rökig whisky.

Så whiskyn fick en plats i Beppe Starbrinks hjärta och för tre år sedan gjorde han ett resereportage för Go'kväll till Skottland. Väl där fick han prova massor av god whisky.

- Sånt som få får möjligheten att prova. Det kan ju annars vara svårt med resereportage, det gäller att hitta ett tydligt ämne. Men i Skottland var ämnet givet.

VI PROVAR VIDARE FRÅN BAREN. En stout från Fuller's får visa vad den går för. Men håller den måttet för den som gillar imperial?

- Den är bra. Len och fin med lite lägre alkoholhalt, känns det som. God rostad ton ... Fine, men fick jag välja skulle jag ta en som hade lite mer tryck. Det är ju lite jobbigt, att de öl jag tycker bäst om ofta har hög alkoholhalt. Därför brukar jag dela dem med vänner när vi går ut, så att man kan prova flera.

Du har jobbat åtta år med Go'kväll. Vad gör jobbet roligt?

- En viktig del är att jag får möjlighet att resa runt och prova god mat och dryck. Men också att jag får göra så många olika grejer, reportage om allt från krogshower och matlagning till livsöden. Det är det roligaste jobb jag har haft och jag har svårt att tänka mig något annat just nu.

Just det breda innehållet innebär också att du måste försöka hålla dig nyfiken hela tiden. Finns det några tillfällen då du tröttnar på det?

- Ja, det är alltid tråkigt att intervjua någon som är ditskickad av ett förlag, någon som släpper en bok men inte själv har något att berätta, folk som inte bjuder på sig själva, som inte tycker att det är roligt att vara med. Men det är inte så ofta det händer.

HAN HÅLLER MED OM ATT GO'KVÄLL BROTTS med arvet från caféprogrammen som tidigare sändes vid samma tid, med mysypis i studion och många tittare i den äldre generationen.

Men själv kör du ändå din stil, lite småstöddig med glimten i ögat.

- Jag är glad att du säger det, det är min ambition.

Har den stilen krockat med någon eller något i programmet?

- Inte i programmet. Men det finns tittare som hör av sig, som inte tycker att jag hör hemma där. Men jag måste ha kul på jobbet och det har jag genom vara mig själv. Som nyhetsuppläsare kan man ta på en annan "kostym" men i Go'kväll är det ett personligare tilltal. Och jag är ju anställd för den jag är.

Hur är det i Umeå, jag antar att du blir igenkänd på stan. Känner du att du måste sköta dig?

- Jag fyller 50 nästa år och har inga problem med att sköta mig längre, haha. När jag började på Radio Rix var det väl annorlunda. Då fick jag se till att inte bli för glad i hatten när jag gick ut på nattklubb.

BEPPE STARBRINK VÄXTE UPP I LEKERYD ett par mil från Jönköping. Första jobbet var som vaktmästare på Lekeryds kyrkogård. Han krattade och klippte gräs – trivdes mycket bra.

Militärtjänsten gjordes som kock i flottan. Han hade innan dess "noll kunskaper om matlagning" som han uttrycker det.

– Jag kunde inte koka ett ägg, visste inte vad som gjorde en sås tjock. Men under ett halvårs tid på marinens intendenturskola lärde jag mig massor, och insåg att jag hade fått väldigt bra mat hemma också. Jag sökte faktiskt en del kockjobb sen, men krögarna fattade nog inte vad det var för slags utbildning jag gått.

Sista åren i Jönköping bodde han i stan och jobbade på videobutik. Detta var på den tiden videobutiker fortfarande hyrde ut massor av filmer, och flera av stammisarna blev hans vänner.

– Ja, det var ett statusjobb och jag fick se hur mycket film som helst, så jag blev kvar lite längre än jag först tänkt. Jag tycker ju väldigt mycket om film, är allätare, gillar allt som är bra. Då minns jag att jag slukade allt av Woody Allen. Nu senast såg jag en smärtsamt jobbig men väldigt bra film, "While we're young".

Till Umeå kom han för att plugga och åka skidor, utan någon egentlig tanke på hur länge han skulle bli kvar. Redan första dagen träffade han emellertid Helena och de lärde känna varandra. Något halvår senare blev de ett par.

– Sen dess har vi hållit ihop, tagit villalån, köpt bilar, skaffat barn ...

TILLSAMMANS MED HELENA och parets två döttrar bor han numera i en villa i centrala stan. Ett visst mått av husfixarintresse finns, även om det mestadels har kommit på köpet.

– Jag vill bo i hus, då får jag lov att lära mig renovering. Men det är inget jag egentligen är särskilt duktig på.

Vi lämnar renoveringssnacket och går istället över på ett lageröl, Björkstadens Kulturlager.

– Väldigt lättdrucken, men egentligen inte så mycket lagerkaraktär. Det är ju mycket humle i, kanske är det därför jag gillar den!

Radiojournalistiken upptäckte han när han fick jobba med radio under studenttiden.

– Ja, jag har nog alltid tänkt jag skulle ha ett jobb där jag var offentlig. Trodde ett tag att det skulle bli musiken men i Umeå fick jag jobba på studentradion. Jag insåg att jag hade läggning för det och att jag tyckte det var fruktansvärt roligt. Jag har aldrig pluggat journalistik men jobbade sedan vidare på Radio Rix och därefter på Tv4 Botnia. Skillnaden när jag började synas i rutan var att jag var tvungen att klippa mig. När jag sen fick jobb på Go'kväll var ett villkor att jag tog ut ringen ur örat. Men det var då det, idag skulle det inte spela någon roll.

FÖRSTA JOBBET MED SVT var på de regionala nyheterna. Beppe Starbrink sökte ett vikariat på Västerbottensnytt som han fick. Sedan ledde det ena till det andra, med bland annat jobb på Plus och med några andra riksproduktioner innan det alltså var dags för Go'kväll.

Du är fast anställd på SVT och drar en knapp miljon tittare till Go'kväll. Tjänar du bra?

– Inte så bra som folk tror. Skulle jag bo i Stockholm skulle jag tjäna 15 000 mer i månaden. Jag har fått erbjudanden om jobb där men har tackat nej. Det är ju här jag har mitt liv och min familj.

Vad är det bästa med Umeå?

– Med risk för att låta som en kommundiensteman; Umeå är en otroligt skön stad. Tillräckligt stor för att det ska kunna uppstå roliga saker inom kultur, film, musik och fester. Här finns bra restauranger också. Staden är greppbar, visst kan jag längta till en riktig storstad, men de gånger jag provat under kortare perioder så längtar jag tillbaka. Jag bytte liv helt och hållet när jag kom hit 1989. Hade turen att börja umgås med Umefolk så att jag verkligen kom in i stan.

Du närde en gång en dröm om ett rockstjärneliv. Kan du ångra att du aldrig gav det en ordentlig chans?

– Nej, inte längre. Har nog inte what it takes. Jag är hobbymusiker och är fine med det.

MUSIKEN HAR DOCK ALLTID FUNNITS I BEPPE Starbrinks liv. Han var tidigare gitarrist men skolade om sig till basist.

– Det fanns alldeles för många bra gitarrister ... Som basist är jag rak och enkel, ingen virtuos men stabil och stadig.

Han spelar just nu med två band: Betong, som spelar covers av band som Nirvana och Rage against the machine, och Aporetics som spelar eget material.

– Poprock med viss kärvhet. Det är väldigt kul att spela, men vi har för lite spelningar. Det är nästan dumt att ha ett band i Umeå, en sån sjuk musikstad. Intresset för femtioåriga gubbar på scen är alldeles för litet.

Du spelar i band, brygger öl och har fram tills nyligen burit skägg. Hur mår hipsterkulturen i Umeå?

– Mycket bra. Det är väldigt mycket skägg om man går ner på stan. Och eftersom det är en universitetsstad så kommer det hela tiden nya grejer. Nu är "normcore" det nya heta på universitetet. (En snabb googling beskriver det som ett "antimode" där det gäller att inte sticka ut, med mod förebilder som Seinfeld och andra medelålders vita män.)

Hänger du mycket med stans övriga medieprofiler?

– Nej. Men Martin Emtenas som tidigare ledde Mitt i naturen spelar trummor i Betong.

Vilka dricker du whisky med?

– Gärna med ett gäng kompisar från universitetstiden. Vi har hållit ihop länge och träffas då och då fortfarande. Ett par av killarna har alltid med sig whisky – en av dem har bott i Skottland, så han har bra koll. Jag gillar skotskt. Inte rökigt, men rejält, med mycket fatkaraktär.

Samlar du på öl eller whisky?

– Nej, egentligen inte. Jag har en kyl i källaren som av någon anledning innehåller mer och mer öl. Men annars är jag ingen samlare, jag är alldeles för otålig.

Framöver vill han fortsätta arbeta med Go'kväll. Just nu finns inga andra planer förutom lite småprojekt vid sidan av.

Har du funderat på skådespeleri?

– Haha, nja. Min största merit där, är att jag är med i youtubesuccén och dramat Kung Fury. Jag spelar nazistisk forskare. Det är en kille från Umeå som gjort en halvtimmes film med influenser från Miami Vice och 80-talets TV-spel. Filmen fick faktiskt pris i Cannes. Det var kanske lite dumt att jag inte testade på skådespeleriet. Fick jag leva om mitt liv skulle jag nog gärna prova på det.

Beppe Starbrink provar blint

Whisky #1

– Oj, jag är en riktig amatör på detta. Men den här whiskyn känns smörig, på ett positivt sätt. Ganska lätt, lite blommig. Trevlig, men ger ingen riktig kick.

FACIT: Balvenie Doublewood 12 YO

– Jaha! Ja, den har jag ju köpt tidigare.

Whisky #2

– Rivigare. Örtig doft, nästan lite eter ... Den här gillar jag inte – stark som satan! Blir bättre med lite vatten. Det är fortfarande bra kick i den och även om den blev mycket bättre med vatten så känns den ung ... är den trippeldestillerad?

FACIT: Bushmill Single Cask destilerad 1988

– Aha, irländskt! Single Cask, ja det är ju fränt, tycker folk. Men är det verkligen så gott egentligen? Känns ofta som en ingrediens till något annat.

Whisky #3

– Här har vi lite rök – jag tar nog lite vatten i den här också. Det här är riktigt bra! Lite, lite rök men jag gillar det fortfarande. Skulle kunna vara en Highland Park.

FACIT: Highland Park 18 YO

– Det här är kanon för pengarna. Jag och min fru enas ofta om att slänga med en sån här i taxifreekorgen när vi är ute och reser.

Whisky #4

– Fin färg, nästan rostbrun. Jag är gravt färgblind men ser att den är mörk. Som kock i flottan ska man kunna styra båten i strid, men jag såg aldrig skillnaden mellan röda och gröna lanternan, haha. Men det här var roligt! Läder, torkad frukt, stark i alkoholen ... jag tar lite vatten. Oj, den här är jättejättebra. Det är så häftigt med vattnet, hur doften bara exploderar. Känns långlagrad! Lite söt med sherrytoner.

FACIT: Bunnahabhain 25 YO, Sansibar

– Den här gillar jag, fyller ut, har lite kraft också. Tar aldrig slut – jättehärlig. Den blir kvällens favorit. Men väldigt ful etikett!

Whisky #5

– Ljusare gul i färgen. Lite rökigare. Oh, dra åt ... det här är hardcore. Mer rök i munnen än i doften. Tjära. Det här är inte min grej, det blir bara tjära som slår ut allt annat.

FACIT: Laphroaig 1996 Bourbon Hogshead, Malts of Scotland

– Jag har lite svårt med machokulturen inom whisky, att allt ska vara så rökigt som möjligt. Jag är nog väldigt omanlig i min whiskysmak. Nej, not my cup of tea!

Kommentar:

Med bland annat en inprickad irländare och Highland Park får man väl ändå säga att Beppe Starbrink har bra koll på att blindprova whisky. Kanske är färgblindheten en orsak till förstärkta sinnen i övrigt.

– Ja, det här var jättekul! Men visst, jag tränar väl lite på jobbet. Det lagas ju mycket mat i Go'kväll så jag har bra koll på grundsmakerna.

9 snabba

Reser: Inte så mycket som jag skulle vilja, men en del till Asien. Det är enkelt att resa där, god mat, soligt ... Sen åker alltid vi alltid till fjällen med familjen på vintrarna. Det är årets höjdpunkt.

Sportar: Åker skidor, i Hemavan med familjen eller med grabbarna i Kittelfjäll eller någon annan stans. Är det nydumpad snö så är Kittelfjäll underbart. Jag har åkt skidor på många platser över hela världen men det är där jag har haft mitt bästa åk.

Ser på TV: Mindre och mindre. Som alla andra ser jag mer och mer streamat på SVT Play och de andra alternativen. Mest thrillers och dokumentärer på SVT.

Lyssnar på: Led Zeppelin har alltid funnits med. Just nu även Radiohead, PJ Harvey, Kurt Vile.

Kör: Helst min vespa Primavera. Tog MC-körkort i somras.

Äter helst: Mat från Spanien, Italien eller Frankrike.

Kläder: Tycker det är kul. Handlar helst i Stockholm eller på nätet.

Förebild bland programledare: Nej, inte direkt. Snarare försöker jag lära mig något av alla.

Favorit hemma på whiskyhyllan: Just nu en Glenfiddich 15 YO Solera. Den knockade mig i allt: Stor, komplex, fruktig med suckat, nötighet och torkad frukt. Nåt helt annat än det jag druckit tidigare. Och Highland Park – jag är en enkel person, den tycker jag är supergod.

Beppe Starbrink

Född: 1966.

Bor: I centrala Umeå.

Familj: Helena, sambo sedan 25 år. Två döttrar, Nike, 18, som går i gymnasiet, och My, 22, som läser till arkitekt i Göteborg.

Aktuell: Som reporter och programledare på SVT:s Go'kväll.

